

УПАТСТВО ЗА АВТОРИТЕ

Целосниот текст (кој не треба да надминува **12 страници**) вклучувајќи го и резимето со три до пет клучни збора (на **македонски и англиски јазик**), треба да бидат презентирани со **1.5 проред**, со **големина на букви 12**, во **фонот TimesNewRoman**.

На насловната страница треба да бидат наведени името на авторот, факултетот и универзитетот чиј студент е авторот, и-мејл адресата, насловот на трудот, резимето и три до пет клучни збора. На следната страница треба да се продолжи со содржината на трудот и конечно да се наведе библиографијата.

Јазици на објавување: македонски и англиски јазик.

ЦИТИРАЊЕ И НАВЕДУВАЊЕ НА ИЗВОРИТЕ

Цитирање

„xxxx“ Цитатите треба да бидат наведени под знак за наводници.

Цитатите што се подолги од четири реда треба да бидат наведени како целина/во еден блок.

„xxxx.“ Знакот за наводници секогаш треба да биде ставен по крајниот интерпункциски знак.

[xxxx] Ако авторот сака да внесе личен коментар во цитатот, тогаш тој коментар треба да биде ставен во аглести загради.

xxxx Ако цитатот содржи делови што се истакнати од страна на авторот тоа треба да биде наведено со закосени букви/курзивно.

N.B. Доколку некој цитат е содржан во некоја фуснота, тогаш изворот треба да биде наведен веднаш по крајот на цитатот.

Наведување на изворите

По правило, референциите и изворите треба да бидат наведени во фусноти, а да се избегне нивното наведување во текстот. Бројот на фуснотата треба да биде ставен по крајниот интерпункциски знак, доколку се однесува на целата реченица, односно директно по зборот, ако се однесува само на тој збор.

1. Наведување во текстот

Ако изворите, како, на пример, законите или меѓународните спогодби, треба да се наведат во текстот, земете го предвид следното:

При првото наведување потребно е да се даде нивниот целосен назив.

Ако треба да се употреби кратенка, таа би требало да биде наведена при првото споменување на изворот.

Во случај да се наведуваат правни акти што не се донесени на македонски јазик, при првото наведување потребно е покрај називот на македонски јазик во аглеста заграда да стои и оригиналниот назив. На пример: Чл. 5 од Законот за нотарска заверка на исправите [*Beurkundungsgesetz*].

„Член“, „став“, „алинеја“ – доколку се наведуваат во текстот, тие не треба да бидат во скратена форма. Ако, пак, се стават во загради, тогаш, исто како и во фуснотите, се скратуваат (Чл. 34 ст. 2).

2. Наведување во фуснотите

2.1. Наведување на судски одлуки

При наведувањето на судските одлуки се препорачува цитирање на начин што е вообичаен за релевантната земја, на пример:

(a) BGH 4 October 1974, BGHZ 67,207; NJW 1977 S. 35.

(б) Одлука на Европскиот суд на правдата од 3 јуни 2010 год., C-484/08, Caja de Ahorros y Monte de Piedad de Madrid vs. Asociacion de Usuarios de Servicios Bancarios (Ausbanc).

(в) Одлука на Врховниот суд на Република Македонија ПССРУ, бр. 41/2011 од 06.11.2012 година, објавена на (последен пат пристапено на 15.12.2012 год.).

(г) Smith v. Lincoln, 205 US 423 (2001).

2.2. Наведување закони и меѓународни спогодби

Доколку се наведуваат правни акти што не се изворно донесени на македонски јазик, при првото наведување потребно е покрај називот на македонски јазик во аглеста заграда да се наведе и оригиналниот назив. На пример, Чл. 5 од Законот за нотарска заверка на исправите [*Beurkundungsgesetz*].

При првото наведување на правниот акт може да биде дадена и кратенката што ќе се употребува во понатамошниот текст.

При првото наведување на правниот акт потребно е да биде наведен и бројот на службениот весник каде што тој е објавен, вклучувајќи ги и сите дополнителни измени.

2.3. Наведување монографии

2.3.1. Прво наведување

Според следниот редослед се наведуваат:

1) Иницијалите од името на авторите или на издавачите и нивните презимиња. Ако има повеќе од еден автор/издавач, треба да се наведе само името на првиот автор, со додавката „et al“.

2) Целосниот наслов на книгата (означен со закосени букви).

3) Изданието и/или волуменот, томот, секцијата.

4) Место на издавање (ако има повеќе, само првоспоменатото).

5) Издавач.

6) Година на издавање.

7) Број на страниците на кои се упатува.

Во поглед на интерпункцијата, треба да се следи следниот пример:

М. Ристова, *Одговорноста на судиите во Република Македонија*, 1. издание (Скопје, Фондација ИРЗ 2012) стр. 23;

А. Спасов, *Државниот суверенитет и глобализацијата*, 1. издание (Скопје, Фондација Фридрих Еберт, канцеларија во Скопје 2011) стр. 56.

Насловите што не се на македонски јазик не се преведуваат.

2.3.2. Подоцнежено наведување

Подоцнежните наведувања се вршат така што се наведува името на авторот и кратенката „op. cit.“, со наведување на фуснотата во која за првпат е споменато делото, а потоа следи бројот на страницата на која се упатува.

Доколку во истата фуснота се наведени повеќе дела на истиот автор, потребно е да се наведат насловот на делото, бројот на фуснотата во која тоа за првпат е наведено, како и бројот на страниците на кои се упатува.

2.4. Наведување придонеси во зборници

2.4.1. Прво наведување

Според следниот редослед се наведуваат:

- 1) Иницијалите од имињата на авторите и презимињата. Доколку се повеќе од два автора, треба да се наведе само првиот од нив, со додавката „et al.“.
- 2) Целосниот наслов на придонесот (меѓу единични наводници, на пример „xxxx“).
Името на издавачот (доколку го има), по кое следи „ed.“ или „eds“ (за англиската верзија) или „Hrsg.“ (за германската верзија).
- 3) Местото на издавање (ако има повеќе, само првоспоменатото).
- 4) Издавачот.
- 5) Годината на издавање.
- 6) Бројот на првата страница на која почнува трудот и бројот на страницата на која се упатува. На пример: Weiler, ‘European Citizenship and Human Rights’, in J. A. Winter, et al., eds, *Reforming the Treaty on European Union: The Legal Debate* (The Hague, Kluwer 1996) стр. 21 на стр. 27.
Симичек, „Управното право во Република Чешка – Развој и избрани проблеми“ во *Излагања од управното право и управното судство, Придонеси од работата на Фондацијата за меѓународна правна соработка (ИРЗ) Македонија* том III (Скопје, Магор и Фондација ИРЗ 2011) стр. 49 на стр. 55.

2.4.2. Подоцнежни наведувања

Исто како и при цитирањето на монографиите, само што наместо „op. cit.“ треба да се наведе „loc. cit.“.

2.5. Наведување статии од периодики

2.5.1. Прво наведување

Според следниот редослед се наведуваат:

- 1) Иницијалите од имињата на авторите и презимињата. Доколку се повеќе од два автора, треба да се наведе името само на првиот автор, со додавката „et al.“.
- 2) Насловот на трудот (меѓу единични наводници, на пример „xxxx“).
- 3) Бројот.
- 4) Називот на списанието (курзивно/закосено; треба да се наведе полниот назив, а ако се работи за меѓународно познато списание, може да се користи и вообичаената кратенка).
- 5) Годината на издавање.
- 6) Првата страница на трудот и бројот на страницата на која се упатува. На пример:
A. Durakovic, “Jedinstvena pravila o imovinskopравnim aspektima registrirane zajednice u Evropskoj uniji” [Единствени правила за имотно-правните аспекти на регистрираната заедница во Европската унија], 1 *Nova pravna revija* (2012) стр. 18 на стр. 20.

2.5.2. Подоцнежено наведување

Исто како при цитирање на монографиите, само што наместо „op. cit.“ треба да се наведе „loc.cit.“.